

dagen og Rigsdagsmændenes Diæter, sige, at Rigsdagen maa jo altid her i Landet, saavel som i et hvilket som helst andet Land, finde sig i at blive angreben baade i Alvor og Spøg, og det kan man, hvis man har en god Samvittighed, men ogsaa kun da, finde sig i med stor Ro. I Aar have vi haft Lejlighed til at se ganske kuriøse, jeg vil ikke sige Angreb, men Presseudtalelser om Rigsdagen. Thi naar ellers Kampens Bølger ere gaaede meget højt her i Rigsdagen, er det blevet bebrejdet Rigsdagen, at den anvendte sin Tid til ørkesløse Partistridigheder, som imidlertid alligevel fængsle Interessen. Men naar vi som i Aar have haft meget rolige Forhandlinger, der ofte have været saa saglige, at de have været uhyre kedsommelige for dem, der kun overfladisk interessere sig for Rigsdagens Virksomhed, saa er det netop blevet bebrejdet os, at det var saa forfærdelig interesseløst. Det maa man altid finde sig i. Spørgsmaalet er, som sagt, kun dette, om man har en god Samvittighed, saa kan man finde sig i Angreb, men ogsaa kun da.

Angaaende Spørgsmaalet om Rigsdagsdiæter maa vi alle være paa det rene med, at med Hensyn til Rigsdagsdiæter, Rejsegodtgørelser og den Slags Ting bør der ikke være noget, som kan give nogen som helst Anledning til berettiget Kritik, og derfor bør der være en vis Fasthed i Ordningen. Den behøver efter min Mening slet ikke at træffes ved Ændringer i Valgloven, men det kan ske paa Formændenes Foranledning. Maaske vilde det være ganske naturligt, at man for at komme ind i regelrette Forhold og vel at mærke Forhold, som ere ens for alle, som alle maa underkaste sig, saaledes at det ikke er en frivillig Sag, lod Udvalget angaaende Forretningsordenen tage dette Spørgmaal under Overvejelse, og derefter forelægge Forslag, som da Formændene, om det accepteredes, kunde gennemføre i Praxis.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3795 ff, Udvalgets Betænkning i Till. B. Sp. 745 ff.)

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Formanden: Under denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen kunne omtales.

Ordføreren (Laust Jensen): De to Lovforslag om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed og om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløsheds-kassehjælpens Ophør bleve forelagte her i Folketinget den 20. December 1910. Forslagene vare til første Behandling her i Tinget den 2. Februar 1911, og efter at denne første Behandling var tilendebragt, bleve Forslagene henviste til et Udvalg paa 15 Medlemmer, som nu have afgivet Betænkning. Som ærede Medlemmer ville have set, er der af Udvalgsflertallet kun stillet nogle enkelte Ændringsforslag, saaledes at altsaa et stort Flertal i Udvalget i øvrigt tiltræder Forslagene blot med disse faa Ændringer. Hvis Forslagene blive vedtagne i den af Udvalgsflertallet foreslaaede Skikkelse, ville de blive førte tilbage til den Skikkelse, hvori de ere vedtagne her i Tinget baade i forrige og næstforrige Rigsdagssamling.

Der er af Udvalgsflertallet, d. v. s. for det ene Lovforslags Vedkommende af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) og for det andet Lovforslags Vedkommende hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), stillet Ændringsforslag, gaaende ud paa med Hensyn til Lovforslaget om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed i Lovforslagets